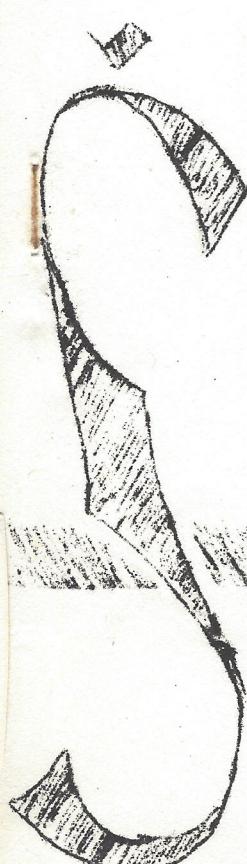

XVII.

1979-80

+

SOLARICK / IZ POD
CRNE PRSTI

ŠOLARČEK IZ POD ČRNE PRSTI

Glasilo PO "F. Bevk" na osnovni šoli "Simon Kos" Podbrdo

letnik: XVII

Številka: 4

Šolsko leto: 1979-80

Naklada: 22•

V dneh od 5.maja do 9.maja 1980 so vsi učenci višjih razredov naše šole pisali dnevниke, jih dopolnjevali s fotografijami, izrezki iz časopisov in urejali TITOVE MAPE, da bi ostale v spomin. Iz njihovih dnevnikov in izpisov iz žalne knjige je nastala posebna številka šolskega glasila ŠOLARČKA.

Mentorica: Marta Berginc

4. MAJ 1980

Zaključil si, tovariš TITO, poslednji boj, poslednjo bitko svojega življenja. Umrl si sredi sovražnega sveta, sredi težkih svetovnih spopadov, ki kažejo mir. Pogrešali Te bomo. To je bila moja prva misel.

Toni, 8. r.

Mislila sem si: "V vseh bitkah si zmagal, v tej, bitki za življenje, si se tudi boril z nadčloveško močjo, pa nisi mogel zmagati." Solze so mi zarosile oči, tako da sem videka vse mračno, kot so bili od tistega trenutka dalje mračni, žalostni in pusti vsi dnevi.

Tatjana, 8. r.

V trenutku, ko sem slišal žalostno novico, me je stisnilo v srcu in dih mi je zastal.

Slavko, 5. r.

Takoj sem se počutil mrzlega in utrnila se mi je žalostna solza.

Tomaž, 5. r.

Bili smo žalostni in smo jokali.

Ljubo, 1. r.

Bilo mi je hudo, kot da mi je umrl oče.

Edvard, 4. r.

Nikoli več ne bo prišla•v Tvoje roke štafetna palica.

Manja, 3. r.

To je bil in bo zame eden izmed najbolj žalostnih trenutkov v življenju. Kajti TITO je samo eden.

Darko, 8. r.

Nisem verjel, da bi TITO kdaj lahko tudi umrl. Misel, da ga ni več, je naselila v meni nemir, žalost in potrtost.

Mitja, 8. r.

To prvomajsko nedeljo sem risala Titovo štafeto. Novica me je pretresla, da sem se razjokala. Kasneje sem sliki pririsala še črn trak.

Aleksandra, 5. r.

Ves nem in žalosten se odpravljam spat. Še ponoči mislim na tovariša, ki mu pravimo TITO.

Boštjan, 7. r.

5. MAJ 1980

Bila je dolga, dolga noč brez Tebe. In prebudilo se je mračno jutro, kot solze so kapljale dežne kaplje z dreves in spomenikov. Ko smo čakali na avtobus, nam ni bilo do pogovora. Tiho smo se zbrali v šoli. Sprejela nas je Titova slika z žalnim trakom. Tišina. Tovariš ravnatelj je spregovoril. Nato minuta molka.

Po televiziji gledamo, kako se TITO poslavljaj. To je najbolj žalosten sprevod, ki ga je kdaj videla Ljubljana. Kaplja od brstečih vej, zdi se mi, da joče tudi nebo. Zadnja pot po Titovi cesti. Zaman čakamo, da se nasmehne, pomaha z roko.

Zapiskal je vlak, zatulile so sirene in zazvonili zvonovi.

Vprašam srce, kaj mi TITO pomeni. V njem živi borec, revolucionar, komunist, heroj, simbol miru, po katerem bi se morali ravnatiti vsi predsedniki sveta.

Tega dne nismo imeli rednega pouka. Pogovarjali smo se o našem Titu in začeli pisati dnevnik.

- Po vseh učilnicah Titove slike z žalnimi trakovi. Napisni in gesla, celo Titove besede v angleščini: "WHEN YOU GROW UP, YOU'LL HELP TO BUILD A BETTER FUTURE FOR EVERYBODY."

Ves dan spremljamo televizijski program. Ob vsej progi od Ljubljane do Zagreba in Beograda tihi, nemni, ponosni Jugoslovani.

Aleksandra, 5. r.

Srečko, 6. r.

Marta, Toni, Tatjana, 8. r.

6. MAJ 1980

Ne morem verjeti, da našega Tita ni več. Črnina, zastave na pol droga. Na šoli častna straža ob Titovi sliki. Stojim mirno in v grlu me stiska. Ljudje prihajajo, da bi se vpisali v žalno knjigo. Popoldne je žalna slovesnost. TITO, TITO, NAS TITO. V šoli še nikoli ni bilo toliko ljudi kot danes. Mirno in tih stojojo po vsem stopnišču do izhoda. Ni prostora za vse.

Žalne slovesnosti povsod. Brzjavke z vsega sveta. Tuji državniki najavljujo svoj prihod. Mimo krste v beograjski skupščini stopajo tisoči ljudi:

Dojemamo, kaj nam pomeni TITO. Njegovo življenje je neločljivo povezano z delavskim razredom, bojem za enakopravnost in dostojanstvo človeka, za neodvisnost. Razmišljamo o njegovih besedah: Tujega nočemo, svojega ne damo. Bratstvo in enotnost. Tovarne delavcem. Delajmo, kot da bo sto let mir in bodimo pripravljeni, kot da bo jutri vojna. Nič se nam ne more zgoditi, če smo enotni in pripravljeni.

Marta, 8. r.
Vida Lapanja, 7. r.

7. MAJ 1980

Z vsega sveta prihajajo delegacije s predstavniki dežel, ki so Tita spoštovale in ljubile, cenile njegovo neomajno voljo v pravičnost in razumevanje med narodi.

Anita, 7. r.

Poklonit sta se prišla tudi Naserjeva hči in sin. Takrat me je stisnilo pri srcu in spomnila sem se, da so bili TITO, Naser in Nehru ustanovitelji neuvrščenosti.

Nives, 8. r.

Ponosni smo, da smo imeli Tita. Bil je še večji, kot smo mislili. To je velika čast za Jugoslavijo, ki je zelo majhna, toda kaže, da smo imeli največjega človeka, kar jih je svet videl.

Boštjan, 7. r.

Težko je slovo od ljubljenega Tita. Toda on bo z nami vedno in povsod. Na vsakem koraku, v šoli in tovarni, bo ostal z nami in nam kazal pot - pot pravičnosti in enotnosti.

Zadnji dan pred pogrebom je v naših srcih še večji nemir. Počival bo na Dedinju, med drevjem in zelenjem, ki ga je zasadil sam. Nemo bod smreke in ciprese sprejele medse našega dragega Tita, ki je vedno ljubil naravo, v katero se je umaknil, da bi si odpocil od težkih državniških skrbi.

Vrhovi smrek in hrastov so peli čezenj, ko je v partizanskih nočeh skrival svojo vojsko. Dragi vonj njegovih gozdov bo sedaj večno ob njem.

Anita, 7. r.

8. MAJ 1980

Jugoslavija je danes ena sama solza.

Magda, 7. r.

V šoli spremljamo televizijski program. Žalni spre-
vod je krenil proti Dedinju. Povsed je grobna tiši-
na, zdaj pa zdaj se zasliši hlipanje. Našega drage-
ga Tita bodo položili v grobico, kjer bo ostal za
vse večne čase. To bo njegov prvi stalni dom, hkrati pa tudi zadnji.

Boštjan, 7. r.

Tita so položili v grobico. Zatulile so sirene in
vsi smo vstali.

TITO, zaklinjamo se, da bomo stopali po poteh, ki
si nam jih začrtal. Vedno si nam zaupal in ne za-
man - vedi!

Tonček, 6. r.

TITO je umrl, toda Jugoslavija bo živila.

Darko, 8. r.

Tita ni mogoče nadomestiti, toda njegovo delo je mo-
goče nadaljevati.

Malči, 8. r.

Ni besed, s katerimi bi opisali, kaj čutimo. Začrtal
si pot, nadaljevali jo bomo.

Mitja, 8. r.

Toda tovariš TITO ni umrl. On je naša prihodnost in
bo z nami živel še naprej.

Rado, 6. r.

9. MAJ 1980

Prvi dan brez Tita.

V meni se nekaj dogaja, dviga se ponos, da sem Jugoslovanka, da sem živela v Titovem času.

Vse te dni žalovanja je v meni ena sama misel: BITI VREDNA TITOVE DEDIŠČINE.

Vida Lapanja, 7. r.

Titu se bomo najbolje zahvalili, če nadaljujemo nje-govo delo. Če bomo tako ravnali, bo tako, kakor da Titov lik zvesto stopa na čelu naše kolone.

Magda, 7. r.

Ponosna sem nate, dragi TITO.

Čeprav sem še mlada pionirka, obljudljam, da bom po Twoji poti hodila in pridno se učila.

Če potrebno bo, bom tudi domovino svojo branila ter svoje otroke o Tebi učila.

Valentina, 7. r.

Tujci se sprašujejo, kaj bo z Jugoslavijo po Titu. Toda mi se ne damo, ker mi smo Titovi, TITO je naš.

Anka Mijatović, 7. r.

Obljudljamo Titu, da bomo dobri in tovariški in da se bomo pridno učili.

Vesna, 1. r.

Mama mi je obljudila, da bomo šli obiskat njegovo grobničo v Beograd.

Zdenka, 3. r.

Ta dežela bo sedaj naša in mi jo bomo vodili in ohranjali. Takšna kakršna je, bo tudi ostala in se izpopolnjevala.

Če bo potrebno, bomo prijeli tudi za orožje, kot so storili naši dedje in tudi naš TITO.

Ostala bo naša svobodna Jugoslavija.

Damjana, 8. r.

Danes zaključujem svoj dnevnik. Ostal bo v trajen spomin prihodnjim rodovom - kot Titova podoba, ki je noben čas ne more izbrisati.

Anita, 7. r.

V ŽALNO KNJIGO SE VPISUJEJO VSI,
OD NAJMLAJŠIH DO NAJSTAREJŠIH.
KAR 1088 JE PODPISOV.

IZ NJE SMO IZPISALI:

TITO, DAL SI NAM SVOBODO. NE BOMO PUSTILI, DA BI NAM
JO VZELI.

Razredna skupnost I.razreda

TI SI NAM POKAZAL, KAKO JE TREBA ŽIVETI, DELATI, LJUBITI, A TUDI SOVRAŽITI. NE ŽELIMO SOVRAŽITI, TODA, ČE BOMO MORALI, BOMO SOVRAŽILI VSE TISTO, KAR BO OGROŽALO NAŠO SVOBODO IN NEODVISNOST.

Razredna skupnost II.razreda

TITO, TI SI NAM POMENIL VSE!
BIL SI NAŠ PRIJATELJ IN UČITELJ.
OBLJUBLJAMO TI, DA BOMO NADALJEVALI TVOJE DELO.
VEDNO BOŠ V NAŠIH SRCIH. SLAVA TI.

Razredna skupnost III.razreda

IZ REVNE HIŠICE SI NAPRAVIL VELIKO, MODERNO IN TRDNO ZGRADBO. NADALJEVALI BOMO TVOJO POT IN TE BOMO IMELI VEDNO ZA VELIK VZOR.

Razredna skupnost IV.razreda

TEŽKO SE POSLAVLJAMO OD TEBE, TOVARIŠ TITO.
OBLJUBLJAMO, DA SE BOMO PRIDNO UČILI, DA BOMO ŠLI PO TVOJIH POTEH IN DA BOMO BRANILI SVOJO DOMOVINO.

Razredna skupnost V.razreda

VEDNO SI GOVORIL, DA BO NEKOČ MLADINA PREVZELA VROKE VAJETI DRŽAVE. POTRUDILI SE BOMO, DA BO RES TAKO. RAČUNAJ TUDI NA NAS, PIONIRJE.

Razredna skupnost VI.razreda

TAKO ZELO NAM JE HUDO PO TEBI, DRAGI NAŠ TITO.
IN TAKO ZELO SMO PONOSNI NATE. IZ BOLEČINE IN PONOSA VSTAJA NAŠA ZAOBLJUBA, DA BOMO ŠLI PO TVOJI POTI.

Razredna skupnost VII.razreda

GLOBOKO NAS JE PRESUNILA VEST O TVOJI SMRTI, VENDAR TI OBLJUBLJAMO, DA BOMO SLEDILI TVOJIM IDEJAM. V NAŠIH SRCIH BOŠ VEČNO IMEL SVOJ KOTIČEK.

Razredna skupnost VIII.razreda

ZAPISANO V KNJIGI ŽALOSTI

BILO JE ČASTNO BORITI SE IN ŽIVETI S TEBOJ
SPREJELI SMO, KAR SI NAM DAL. TVOJO MISEL O
BRATSTVU, ENAKOPRAVNOSTI, SVOBODI IN MIRU BO-
MC PONESLI V BODČNOST.

Krajani KS Podbrde

Z NEIZMERNO ŽALOSTJO SE PODPISUJEMO KRAJANI
KRAJEVNE SKUPNOSTI HUDAJUŽNA-OBLOKE DRAGEMU
TITU V SLOVO.

TVOJE IME, TVOJE IDEJE IN TVOJI NAUKI, TOVARIŠ
TITO, NAM FODO ČSTALI VEČNO V SRCIH IN NAM RO-
DO V MISLIH V SREČNIH IN ŽALOSTNIH TRENUTKIH.

Krajani KS Hudajužna-Obloke

ČUVALI BOMO TVOJE IDEJE IN ZVESTO IZPOLNJEVALI
ŠE NAPDEJ NALOGE, KI SI NAM JIH ZAČRTAL.

SLAVA NJEGOVEMU SPOMINU-VELIKANU MED VELIKANI.

Vse družbeno politične organizacije in
KS Stržišče

V KNJIGO ZGODOVINE SI SE VPISAL SAM,
MI IN NAŠI OTROCI SE BOMO UČILI IZ NJE.

Oskrbovanci in delavci
Doma upokojencev Podbrdo

TITO! NADALJEVALI BOMO TVOJE DELO IN ČUVALI BRATSTVO
IN ENOTNOST, NEUVRŠČENOST TER MIR.

OC ZSMS Podbrdo

GLOBOKO PRETRESENI OB TVOJI
SMRTI, A PONOSNI, DA SMO ŽIVE-
LI V TVOJEM ČASU.

Delavci osnovne šole
"Simon Kos" Podbrdo

ČLOVEKA SMRT POŽANJE, ČLOVEŠTVA NE;
NAPREJ Z NJIM, KAR JE STORIL ZANJE,
ŽIVELO BO VSELEJ. (F.Prešeren)

TITO! NADALJEVALI BOMO TVOJE DELO.

DELAVCI TVI "BAČA"
PODBRDO

OBLJUBIJAMO TI, DRAGI TOVARIŠ TITO, DA SE BOMO TRUDILI,
DA BOMO VREDNI TVOJIH BESED: "SREČEN JE NAROD, KI IMA
TAKO MLADINO!"

OC ZSMS Hudajužna-Obloke

OSKRBOVANCI DOMA UPOKOJENCEV PODBRDO SO ZAPISALI:

Ko bi mogle naše solze zbuditi dragega, ljubljenega Tita
k življenju.

Nežka Dorini, mati partizana

Boril sem se v Tvoji vojski, živel sem v Tvojem času,
ponosen sem na to.

Pervanja Stanko

Za Titom žalujemo kakor za dobrim očetom, ki nas je vse
zadovoljil, verne in neverne.

Čujec Alojzija

Srce mi joče,
tudi jaz sem bil Tvoj partizan,
ko si nas vodil v svobodo

Ivan Jamšek

Dragi Tito, hvala za vse

Tito ne bom Te pozabila, žalujem
za Teboj in molim.

Jožefa Kravanja

Zelo žalujem Tito, Ti si bil naša luč.

Katarina Vertelj

Obožujem Tvoje junastvo.

Franc Žnidar

Za Twojo borbo in Tvoje delo ni mogče najti
primere na celi svetu. V naših srcih bo Tvoje
ime večno živelo.

Marija Černe, Hudajužna

Ostal nam boš v spominu kot človek, ki se je vse
svoje življenje boril za pravice delovnih ljudi,
za svobodo in mir med narodi vsega sveta.
Obljubljam, da bom kot državljan SFRJ čuvala
Tvoje ideje.

Vera Bizjak, Stržišče